

[Krag.]

af det radikale Venstre, har lovet forud for Valgdagen den 29. April.

Forholdet var faktisk dette, at det, som var Regeringspartierne's Program, det var dette: „Arbejde og god Fortjeneste“ til Befolkningen, men disse to Ting lader sig ikke samtidig gennemføre, medmindre man sikrer sig Arbejdet udført paa saadanne Vilkaar, at der er en til Arbejds-, til Produktionsprisen, til Omsætningsprisen svarende Købeevne i Befolkningen.

Det nytter ikke, at man lover Arbejde og god Fortjeneste, hvis Udtrykket „god Fortjeneste“ betyder en Anpart i Produktionens Afkastning, som fører til et Misforhold mellem Prisfaktor og Købeevne. Det nytter ikke, at den høje Regering, saaledes som den lovede forud for Valget, vil skabe Foraar og Sol i vort Land, naar det, der er fulgt i dens Køl vand, er Vinter og Mørke, og den ingen som helst Mulighed har for at paavirke de Elementer, som skal bringe andre Tilstande her i Landet.

Det er jo den faktiske Situation, og det er den, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen med det Seerblik, som er ham egent, forudsaa forud for Valget eller i det mindste tænkte sig Muligheden af kunde indtræde, thi han sagde jo, som jeg citerede i Gaar, dette, at specielt for Ungdommens Skyld kan vi ikke finde os i den nuværende Tilstand. Og hvad var det for en Arbejdsløshed, der fandtes i April 1929? Da var Landbrugserhvervet under forholdsvis gode Vilkaar, Industrien stod i en Ordre- og Produktionssituation saa god, saa Industrieretningen for dette Aar siger: Maatte vi bare snarest faa et Aar igen som 1929, da betyder det Blomstring for dansk Industri. Men altsaa, den Gang var det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen af den Opfattelse, at specielt for Ungdommens Skyld kunde man ikke finde sig i den Tilstand, som den Gang var.

Man kan det da formentlig heller ikke nu, og derfor slutter jeg mig ganske vil det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, i Beundring for hans Evne til at øjne Fremtidsmuligheder, naar han siger: Hvis den kommende Regering efter Valget ikke evner at gøre noget for at bedre Situationen, saa er den ikke mere berettiget til at sidde end den nuværende. Den nuværende — det var den i April 1929, og dens Berettigelse var jo bestemt bestridt af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Men hvis han da var af Ærlighed, hvis han da havde den Opfattelse, at Ærlighed baade overfor sig selv og overfor

Omverdenen er den bedste Politik, saa bekendte han, at denne Anskuelse om Regeringen, som i Øjeblikket sidder, ogsaa nu er hans.

Den højtærede Statsminister siger, at det interesserer virkelig ikke Statsministeren eller Regeringen det allerfjerneste, hvem der har fundet paa de Foranstaltninger til Erhvervslivets Fremme, som Statsministeren omtalte i Gaar. Det er dog mærkeligt, at det ikke interesserer Statsministeren; thi da han skulde besvare Forespørgselen i Gaar og kom til det Afsnit i sin Tale, hvor han skulde vise, hvad man havde gjort for Erhvervslivet, læste han alt dette op. Det vil altsaa sige, det interesserer ham dog at tilegne sig alt det, at gøre det til den nu siddende Regerings Fortjeneste. Hvorledes kan da Statsministeren i Dag komme til det Resultat, at han slet ikke interesserer sig for, hvem der har fundet paa sligt?

Ministeren havde selv en Fornemmelse af, at han vist her var kommet ud, hvor der var lidt dybere, end han kunde bunde, og derfor føjede han til: Det, det gælder om, er kun dette, hvem der bringer saadanne Foranstaltninger til Udførelse. Men nu spørger jeg den højtærede Minister: Er der i Loven til Fremme af Erhvervslivet nogen som helst Foranstaltning, som ikke tidligere Regeringer enten har bragt til Udførelse eller dog erklæret sig villige til at bringe til Udførelse? Jeg beder Statsministeren venligst svare paa dette Spørgsmaal. Det vil nemlig i høj Grad være oplysende for den Maade, hvorpaa Statsministeren opfatter Ejendomsretten til Foranstaltninger, som foretages i det offentlige Liv.

Og det samme vil jeg bede Statsministeren om i Forbindelse med Spørgsmaalet om Vejmillionerne. Statsministeren talte ogsaa her, som om den nuværende Regering havde tilvejebragt nogle og tredive eller fyrre Millioner til Igangsættelse af Vejarbejder i dette Land. Hvad er det saa, der er sket? Den høje Regering kom for halvandet Aars Tid siden — er det vel snart — med det berømte Forslag om Vejmillionerne, som jo blot gik ud paa dette, at Kommunerne skulde laane 75 Mill. Kr., som skulde tilbagebetales med de kommende Aars Vejmillioner, med andre Ord, kun dette, at man med eet Slag vilde stille 75 Mill. Kr. til Raadighed, medens det, der nu sker, er, at saadanne Beløb kommer til Raadighed for Kommunerne i Løbet af et Par Aar.

Men det er jo ogsaa hele den Indsats, den nu siddende Regering har gjort — ja, den har fradraget et vist Antal Procent i det